

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.8.2011
KOM(2011) 470 wersja ostateczna
2011/0206 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające plan wieloletni dotyczący bałtyckich zasobów łososia oraz połowów
eksploatujących te zasoby**

{SEK(2011) 986 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 987 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z opinią naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) około 30 dzikich stad rzecznych łososia (w tym bałtyckie zasoby łososia) znajduje się poza bezpiecznymi granicami biologicznymi i jest zagrożonychubożeniem genetycznym. W 2010 r. wygasła ważność niewiążącego planu zarządzania ustanowionego w 1997 r. przez Międzynarodową Komisję Rybołówstwa Morza Bałtyckiego; brak nowego planu sprawi, że zarządzanie tymi zasobami w przyszłości będzie przebiegać bez określonych celów i przewidywalnych scenariuszy dla rybaków i sektora turystyki. W związku z tym państwa członkowskie, Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego (BSRAC) oraz zainteresowane podmioty wielokrotnie zwracały się do Komisji Europejskiej o opracowanie wniosku dotyczącego nowego systemu zarządzania.

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie wieloletniego planu zarządzania połowami stad łososia w Morzu Bałtyckim, który zapewni właściwy stan ochrony wszystkich bałtyckich zasobów tego gatunku, w tym wszystkich stad rzecznych łososia, jak również zrównoważoną eksploatację. Cele szczegółowe inicjatywy polegają na:

- a) zapewnieniu zrównoważonej eksploatacji bałtyckich zasobów łososia zgodnie z zasadą maksymalnego podtrzymywalnego połowu;
- b) ochronie spójności i różnorodności genetycznej bałtyckich zasobów łososia.

• Kontekst ogólny

1. Aktualny system zarządzania bałtyckimi zasobami łososia obejmuje coroczne ustanawianie całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) oraz techniczne środki ochrony, np. okresy zamknięte oraz minimalny rozmiar. Zakaz stosowania sieci dryfujących, który wprowadzono w celu ochrony morświna bałtyckiego, spowodował również zmniejszenie nakładu połowowego w odniesieniu do łososia w głównym basenie morza. Zgodnie z dyrektywą siedliskową¹ łosoś jest gatunkiem mającym znaczenie dla UE, a jego śródlądowe siedliska są chronione ramową dyrektywą wodną². Ponadto Komisja Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (HELCOM)³ sformułowała cele dotyczące tego gatunku, objętego Bałtyckim planem działania HELCOM⁴.

¹ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 368).

² Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1).

³ Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, 1992 r. (weszła w życie dnia 17 stycznia 2000 r.).

⁴ Przyjętym w Krakowie dnia 15 listopada 2007 r. na nadzwyczajnym posiedzeniu ministerialnym HELCOM.

2. Zgodnie z nadrzędnym celem WPRyb w zakresie ochrony zasobów rybołówstwa, a zwłaszcza z art. 5 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (rozporządzenie podstawowe), w którym nałożono wymóg opracowywania planów wieloletnich, główne elementy planu obejmują:
- cele i poziomy docelowe (osiągnięcie 75% potencjalnej produkcji smoltów w każdej rzece bogatej w łososie w ciągu dziesięciu lat od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie);
 - TAC oparty na stałej śmiertelności połowowej wynoszącej 0,1. TAC będzie dotyczył wyłącznie połowów morskich, ale obejmie również kapitanów statków niebędących statkami rybackimi, którzy świadczą usługi w ramach połowów rekreacyjnych;
 - obowiązek określenia i wdrożenia przez państwa członkowskie technicznych środków ochrony takich jak obszary i okresy zamknięte – nie później niż 24 miesiące od wejścia planu w życie – aby chronić migrujące ryby w okresie tarła w wodach przybrzeżnych tych państw;
 - stopniowe zaprzestanie wypuszczania łososia w rzekach, w których istnieją przeszkody utworzone przez człowieka i które nie wykazują potencjału w zakresie odtworzenia samodzielnych dzikich populacji łososia, tak aby chronić różnorodność genetyczną dzikich stad tego gatunku;
 - pomoc finansową z EFR na bezpośrednie zarybianie rzek, które wykazują potencjał w zakresie restytucji samodzielnych dzikich populacji łososia, stanowiące środek ochrony dzikich zasobów łososia.

• **Obowiązujące przepisy UE w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

W rozporządzeniu podstawowym ustanowiono ogólne ramy WPRyb oraz określono sytuacje, w których Rada przyjmuje plany wieloletnie.

- Należy zaznaczyć, że w związku z nadchodzącą reformą WPRyb niektóre przepisy niniejszego projektu wniosku mogą w przyszłości ulec zmianom.

W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. określono techniczne środki ochrony w Morzu Bałtyckim, tj. minimalny rozmiar oraz okresy zamknięte dla połowów łososia.

W corocznym rozporządzeniu Rady w sprawie ustalenia uprawnień do połowów i związanych z nimi warunków w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego określa się poziomy TAC dla łososia (np. na rok 2011 – rozporządzenie Rady (UE) nr 1124/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2011 w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego).

W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającym unijny system kontroli rybołówstwa ustanowiono ogólny wymóg kontroli rybołówstwa, jak również wymogi szczegółowe dotyczące planów wieloletnich.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Cele wniosku są spójne z polityką Unii Europejskiej w zakresie środowiska, zwłaszcza z celami dyrektywy siedliskowej, ramowej dyrektywy wodnej oraz dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Jako że łośność jest bardzo ważnym gatunkiem nie tylko dla rybaków komercyjnych, ale również dla rybaków rekreacyjnych, przedsiębiorstw sektora turystyki i grup interesów zajmujących się rzekami, w procesie konsultacji starano się dotrzeć do wszystkich grup interesów. W Internecie umieszczono otwarty dokument do dyskusji przetłumaczony na wszystkie języki regionu Morza Bałtyckiego. Ponadto dnia 28 kwietnia 2009 r. przedstawiciele administracji państw członkowskich regionu odpowiedzialni za rybołówstwo i środowisko uczestniczyli w spotkaniu konsultacyjnym w Brukseli. Powołano grupę koordynacyjną ds. oceny skutków, skupiającą przedstawicieli Sekretariatu Generalnego oraz 6 dyrekcji generalnych, mianowicie DG ds. Środowiska, DG ds. Zatrudnienia, DG ds. Polityki Regionalnej, DG do Spraw Gospodarczych i Finansowych i DG ds. Handlu.

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

Wniosek oparto na opinii naukowej ICES w zakresie aspektów środowiskowych⁵, opinii Fińskiego Instytutu Badań nad Łowiectwem i Rybołówstwem w zakresie oceny społeczno-gospodarczej⁶ oraz ocenie i opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF)⁷.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Streszczenie opinii naukowych i konsultacji uwzględniono w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku.

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Wszystkie opinie i uwagi otrzymane w procesie konsultacji zamieszczono na stronie internetowej DG ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations_en.htm

- **Ocena skutków**

⁵ Opinia specjalna ICES z 2008 r., 8.3.3.3: wniosek do ICES o wydanie opinii w sprawie zarządzania łososiem w Morzu Bałtyckim.

⁶ Fiński Instytut Badań nad Łowiectwem i Rybołówstwem, 2008 r. Analiza danych w związku z opracowaniem planu działania na rzecz ochrony łososia w Morzu Bałtyckim, SI2.491891, FISH/2007/03 – część 6.

⁷ Sprawozdanie z 31. posiedzenia plenarnego Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa: (PLEN-09-02), 13-17 lipca 2009 r., Kopenhaga.

Pod warunkiem właściwego wprowadzenia i w połączeniu z wdrożeniem środowiskowych środków prawnych dotyczących wód śródlądowych środki objęte wnioskiem pozwolą zrealizować następujące cele:

- a) w odniesieniu do bałtyckich zasobów łososia
 - odbudowa wszystkich dzikich stad rzecznych łososia, aby osiągnęły one bezpieczne granice biologiczne oraz właściwy stan ochrony, poprzez zmniejszenie natężenia połowów słabych stad rzecznych łososia.
 - restytucja samodzielnych populacji łososia w rzekach o wytrzebionych lub bardzo słabych populacjach w celu uzyskania większej ogólnej produkcji dzikiego łososia.
 - ochrona różnorodności genetycznej dzikiego łososia, ponieważ zarybianie łososiem hodowlanym o potencjalnym niekorzystnym oddziaływaniu genetycznym zostanie znacząco ograniczone.
- b) w odniesieniu do sektora połowów przemysłowych:
 - przewidywalność uprawnień do połowów dzięki przejrzystym zasadom kontroli odłowu.
 - większa produkcja dzikiego łososia oraz odbudowa wszystkich dzikich stad rzecznych, co w perspektywie długoterminowej pozwoli zwiększyć uprawnienia do połowów.
- c) w odniesieniu do sektora połowów rekreacyjnych:
 - większa produkcja dzikiego łososia oraz odbudowa wszystkich dzikich stad rzecznych, co w perspektywie długoterminowej pozwoli zwiększyć uprawnienia do połowów.
- d) w odniesieniu do sektora turystyki:
 - potencjał rozwoju dzięki większym uprawnieniom do połowów dzikiego łososia w morzu i w rzekach.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁸.

• Zasada pomocniczości

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Chociaż łosoś bałtycki jest gatunkiem anadromicznym, należy go zaliczyć do „morskich zasobów biologicznych” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE. Zapewnienie skutecznej ochrony gatunków morskich w całym cyklu migracji jest zgodne z duchem wspomnianego postanowienia Traktatu. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

⁸ Dz.U. C z 9.5.2008, s. 1.

- **Zasada proporcjonalności**

Środki objęte wnioskiem są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykraczają poza ramy niezbędne do realizacji celu polegającego na ochronie bałtyckiego stada łososia zgodnie z WPRyb oraz są właściwe z punktu widzenia długoterminowego zrównoważenia tych połowów.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma dodatkowego wpływu na budżet.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu i rewizji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające plan wieloletni dotyczący bałtyckich zasobów łososia oraz połowów
eksploatujących te zasoby**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁰,

po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2010 r. wygasła ważność planu działania na rzecz łososia, przyjętego w 1997 r. przez Międzynarodową Komisję Rybołówstwa Morza Bałtyckiego. Umawiające się strony Komisji Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (HELCOM) zwróciły się do UE o opracowanie długoterminowego planu zarządzania bałtyckimi zasobami łososia.
- (2) Zgodnie z najnowszą opinią naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) niektóre stada rzeczne łososia bałtyckiego znajdują się poza bezpiecznymi granicami biologicznymi, w związku z czym na szczeblu europejskim należy opracować plan wieloletni.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Unia ma wyłączne kompetencje w dziedzinie zachowania morskich zasobów biologicznych. Jako że łosoś jest gatunkiem anadromicznym, nie można chronić stad morskich łososia bałtyckiego, nie podejmując jednocześnie środków dotyczących ochrony tych stad na etapie życia w rzekach. W związku z tym takie środki również podlegają wyłącznym

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

kompetencjom Unii w zakresie zapewnienia skutecznej ochrony gatunków morskich w całym cyklu migracji i należy je uwzględnić w planie wieloletnim.

- (4) W dyrektywie 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory¹¹ łosia zaliczono do gatunków mających znaczenie dla UE, a środki podejmowane zgodnie ze wspomnianą dyrektywą powinny zapewniać zgodność eksploatacji z właściwym stanem ochrony. W związku z tym należy zadbać o to, by środki ochrony łosia podejmowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były spójne i skoordynowane ze środkami podejmowanymi zgodnie z powyższą dyrektywą.
- (5) Celem dyrektywy 2000/60/WE ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej¹² jest ochrona, zachowanie i poprawa stanu środowiska wodnego, w którym łosoś spędza część swojego cyklu życia. Wieloletni plan dotyczący bałtyckich zasobów łosia powinien przyczynić się do osiągnięcia celów dyrektywy 2000/60/WE. W niniejszym rozporządzeniu nie powinno się powielać środków określonych już we wspomnianej dyrektywie, takich jak plany gospodarowania wodami w dorzeczu. Należy natomiast zapewnić koordynację oraz spójność między środkami podejmowanymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z dyrektywą, tak aby chronić i poprawiać stan siedlisk łosia w wodach śródlądowych.
- (6) Plan wdrażania uzgodniony w 2002 r. na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu przewiduje, że do 2015 r. wszystkie stada poławiane przemysłowo należy odbudować do poziomów, które zapewnią maksymalny podtrzymywalny połów. Zdaniem ICES taki poziom w przypadku stad rzecznych łosia bałtyckiego odpowiada poziomowi produkcji smolta wynoszącemu od 60 % do 75 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów w poszczególnych rzekach bogatych w łosie. Powyższa opinia naukowa powinna stanowić podstawę dla określenia celów i poziomów docelowych w planie wieloletnim.
- (7) Opinia naukowa wskazuje, że zanieczyszczenie genetyczne bałtyckich stad łosia może spowodować spadek wskaźnika przeżywalności oraz liczebności populacji rodzimych, a także osłabienie genetycznej zdolności do zwalczania chorób i adaptacji do zmieniających się lokalnych warunków środowiskowych. Z tego względu zachowanie spójności i różnorodności genetycznej bałtyckich stad łosia odgrywa zasadniczą rolę w ochronie gatunku i cel ten należy uwzględnić w planie wieloletnim.
- (8) Wskaźnik śmiertelności połowowej w morzu i w rzekach powinien zapewnić taką liczebność dzikich zasobów łosia, która umożliwi produkcję maksymalnego podtrzymywalnego połowu zgodnie z określonymi poziomami docelowymi i harmonogramami. Wskaźnik śmiertelności połowowej w morzu należy ustalić na podstawie opinii STECF.
- (9) Aby umożliwić skuteczniejszą realizację planu i ukierunkowane rozwiązania odpowiadające specyfice każdego stada rzeczno-łosia, zainteresowane państwa

¹¹ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 368).

¹² Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1).

członkowskie powinny móc określać wskaźnik śmiertelności połowowej łososia, TAC oraz pewne techniczne środki ochrony w odniesieniu do swoich rzek zgodnie z art. 2 ust. 1 TFUE.

- (10) Przyjmując środki w ramach niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny w pełni przestrzegać swoich zobowiązań międzynarodowych, a zwłaszcza zobowiązań wynikających z art. 66 Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 o prawie morza¹³, zgodnie z którym państwo pochodzenia stad anadromicznych i inne zainteresowane państwa powinny współpracować w zakresie zachowania tych stad i gospodarowania nimi.
- (11) Należy ustanowić okresową ocenę, którą Komisja będzie przeprowadzać w odniesieniu do odpowiedniości oraz skuteczności środków państw członkowskich na podstawie poziomów docelowych i celów określonych w planie wieloletnim.
- (12) Według opinii naukowej procedury zarybiania mogą mieć poważne skutki dla różnorodności genetycznej bałtyckich zasobów łososia, a ryzyko, że duża liczba ryb hodowlanych wypuszczanych co roku do Morza Bałtyckiego oddziałuje niekorzystnie na spójność genetyczną dzikiego łososia, sprawia, że zarybianie należy stopniowo wyeliminować. W związku z tym w planie wieloletnim należy określić warunki wypuszczania ryb.
- (13) W pewnych warunkach bezpośrednie zarybianie rzek potencjalnie bogatych w łososie uważa się za środek ochrony, ponieważ ma korzystny wpływ na ogólną liczbę łososia i jego połowy, prowadząc do restytucji samodzielnych populacji łososia. Należy ustanowić przepisy, które umożliwią finansowanie bezpośredniego zarybiania spełniającego te warunki zgodnie z art. 38 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego¹⁴.
- (14) Wypuszczanie łososia niebędące zarybianiem i bezpośrednim zarybianiem powinno jednak nadal być dozwolone w siedmioletnim okresie przejściowym po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie, ponieważ w niektórych państwach członkowskich wypuszczanie łososia może być obecnie obowiązkowe i należy zapewnić państwom członkowskim czas na dostosowanie do powyższych wymogów.
- (15) Z uwagi na zapewnienie zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu należy przyjąć szczegółowe środki kontroli poza środkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹⁵.
- (16) Znaczną część przybrzeżnych statków rybackich poławiających łososia stanowią statki o długości poniżej 10 m. Z tego powodu obowiązek stosowania dziennika połowowego zgodnie z art. 14 oraz uprzedniego powiadamiania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy rozszerzyć na wszystkie statki.

¹³ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1-2.

¹⁴ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1-44.

¹⁵ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1-50.

- (17) Aby połowów łososa nie raportowano niepoprawnie jako połowów troci wędrowniej i tym samym nie unikano odpowiedniej kontroli tych połowów, obowiązek przekazywania uprzedniego powiadomienia zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy rozszerzyć na wszystkie statki zatrzymujące na burcie troć wędrowną.
- (18) Aby zapewnić większą ilość lepszych danych naukowych dotyczących zasobów łososa, należy zezwolić na połów ryb przy użyciu prądu elektrycznego.
- (19) Najnowsze opinie naukowe wskazują, że połowy rekreacyjne łososa na morzu mają znaczny wpływ na stada tego gatunku, aczkolwiek jakość danych dotyczących tej kwestii nie jest bardzo wysoka. W szczególności połowy rekreacyjne prowadzone ze statków obsługiwanych przez przedsiębiorstwa oferujące usługi w celach zarobkowych mogą potencjalnie stanowić istotną część połowów łososa bałtyckiego. W związku z tym z punktu widzenia funkcjonowania planu wieloletniego należy wprowadzić określone szczegółowe środki zarządzania, aby kontrolować taką działalność.
- (20) Aby w wydajny sposób osiągnąć poziomy docelowe określone w niniejszym rozporządzeniu i umożliwić szybkie reagowanie na zmiany stanu zasobów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do pewnych elementów niniejszego rozporządzenia innych niż istotne przewidzianych w art. 6, 7, 11 i 25. Uprawnienia te powinny obejmować możliwość zmiany wskaźnika śmiertelności połowowej w morzu, zmiany wykazu rzek bogatych w łososa, zmiany pewnych informacji technicznych zawartych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia oraz przyjmowanie środków dotyczących stad rzecznych łososa bałtyckiego, jeżeli państwa członkowskie nie przyjęły środków zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w motywie (9), lub jeżeli środki takie uznano za nieskuteczne.
- (21) Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów dotyczących zarybiania łososem ustanowionych w art. 12 niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁶.

¹⁶ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się plan wieloletni dotyczący ochrony bałtyckich zasobów łososia i zarządzania nimi (zwany dalej „planem”).

Artykuł 2

Zakres

1. Plan ma zastosowanie do:
 - a) połowów przemysłowych w Morzu Bałtyckim i wpływających do niego rzekach na terytorium państw członkowskich (zwanymi dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”);
 - b) połowów rekreacyjnych łososia w Morzu Bałtyckim, jeżeli takie połowy są prowadzone przez statki usługowe.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje znajdujące się w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, art. 2 dyrektywy 2000/60/WE oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Stosuje się ponadto następujące definicje:
 - a) „Morze Bałtyckie” oznacza podrejony ICES 22–32;
 - b) „rzeki basenu Morza Bałtyckiego” oznaczają rzeki wpływające do Morza Bałtyckiego na terytorium państw członkowskich;
 - c) „bałtyckie zasoby łososia” oznaczają wszystkie stada łososia szlachetnego w Morzu Bałtyckim i w rzekach basenu Morza Bałtyckiego – zarówno dzikie jak i hodowlane;
 - d) „rzeka bogata w łososie” oznacza rzekę, w której występują samodzielne dzikie populacje łososia przy braku lub ograniczonym wypuszczaniu łososia hodowlanego zgodnie z wykazem w załączniku I;

- e) „rzeka potencjalnie bogata w łososie” oznacza rzekę, w której dawniej występowała dzika populacja łososia lub większa ich liczba, a obecnie nie występuje w niej naturalna reprodukcja lub jest ona niewielka, natomiast która posiada potencjał w zakresie odbudowy samodzielnej dzikiej populacji łososia;
- f) „potencjalna produktywność pod względem smoltów” oznacza produktywność pod względem smoltów obliczaną dla każdej rzeki na podstawie odpowiednich charakterystycznych dla niej parametrów;
- g) „techniczne środki ochrony” oznaczają środki, które za pomocą warunków regulujących stosowanie i budowę narzędzi połowowych oraz ograniczeń dostępu do obszarów połowowych regulują skład gatunkowy i skład wielkościowy połowów oraz wpływ działań połowowych na elementy ekosystemów;
- h) „zarybianie” oznacza celowe wypuszczanie osobników łososia hodowlanego w stadium smolt lub we wcześniejszych stadiach życia do rzek bogatych w łososie;
- i) „bezpośrednie zarybianie” oznacza wypuszczanie osobników łososia hodowlanego w stadium smolt lub we wcześniejszych stadiach życia do rzek potencjalnie bogatych w łososie;
- j) „statek usługowy” oznacza statek wykorzystywany przez przedsiębiorstwo świadczące usługi, w tym zapewnianie sprzętu połowowego, transportu lub wsparcia, na potrzeby połowów rekreacyjnych łososia w Morzu Bałtyckim;
- k) „całkowite dopuszczalne połowy” (TAC) oznaczają ilość łososia bałtyckiego, która może zostać odłowiona ze stada i wyładowana co roku.

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 4

Cele

Plan zawiera następujące cele:

- a) zapewnienie zrównoważonej eksploatacji bałtyckich zasobów łososia zgodnie z zasadą maksymalnego podtrzymywalnego połowu;
- b) ochrona spójności i różnorodności genetycznej bałtyckich zasobów łososia.

ROZDZIAŁ III POZIOMY DOCELOWE

Artykuł 5

Poziomy docelowe dla dzikich stad rzecznych łososa

1. W przypadku rzek bogatych w łososie, które osiągnęły 50 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, produkcja dzikiego smolta musi wynieść 75 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów w każdej rzece w ciągu pięciu lat od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.
2. W przypadku rzek bogatych w łososie, które nie osiągnęły 50 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, produkcja dzikiego smolta musi wynieść 50 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów w każdej rzece w ciągu pięciu lat oraz 75 % w ciągu dziesięciu lat od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.
3. Po dziesięciu latach od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie produkcja dzikiego smolta utrzyma się na poziomie co najmniej 75 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów w każdej rzece bogatej w łososie.
4. Zainteresowane państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne poziomy docelowe dla każdej rzeki bogatej w łososie.

ROZDZIAŁ IV ZASADY ODŁOWU

Artykuł 6

Określanie TAC w rzekach

1. Roczne TAC dla stad łososa w rzekach bogatych w łososie nie mogą przekroczyć poziomu odpowiadającego wskaźnikowi śmiertelności połowowej, o którym mowa w ust. 2.
2. Każde państwo członkowskie określa wskaźnik śmiertelności połowowej w rzekach bogatych w łososie zgodnie z poziomami docelowymi ustanowionymi w art. 5 oraz ekspertyzami STECF i ICES, które następnie systematycznie oceniają wskaźnik śmiertelności połowowej w świetle nowych informacji lub zmiany cech rzeki. W tym celu państwa członkowskie uwzględniają potencjalną produktywność pod względem smoltów, którą ICES oblicza dla każdej rzeki na podstawie odpowiednich charakterystycznych dla niej parametrów i systematycznie ocenia w świetle nowych informacji lub zmiany cech rzeki.

3. Zainteresowane państwa członkowskie publikują wskaźnik śmiertelności połowowej w rzekach bogatych w łososie oraz odpowiadające mu TAC dla łososia w ogólnodostępnej części swoich oficjalnych stron internetowych zgodnie z art. 114 rozporządzenia 1224/2009 nie później niż rok od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie i co roku je weryfikują.
4. Co trzy lata Komisja ocenia zgodność i skuteczność środków, które państwa członkowskie podjęły zgodnie z niniejszym artykułem, na podstawie celów i poziomów docelowych ustanowionych w art. 4 i 5.
5. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26, aby określić wskaźnik śmiertelności połowowej lub odpowiadający mu TAC w rzekach bogatych w łososie lub aby zamknąć dane łowisko, jeżeli zainteresowane państwa członkowskie nie opublikują takich środków zgodnie z ust. 1, 2 i 3 w ustalonym terminie po dacie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.
6. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26, aby określić wskaźnik śmiertelności połowowej lub odpowiadający mu TAC w rzekach bogatych w łososie lub aby zamknąć dane łowisko, jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 4 środki państw członkowskich uznano za niezgodne z celami i poziomami docelowymi ustanowionymi w art. 4 i 5 lub uznano, że środki te nie pozwolą osiągnąć wspomnianych celów i poziomów docelowych.
7. Środki przyjęte przez Komisję mają na celu zapewnienie osiągnięcia celów i poziomów docelowych ustanowionych w art. 4 i 5. Z chwilą przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego środki państw członkowskich tracą moc.

Artykuł 7

Określanie TAC w morzu

1. Roczne TAC dla stad łososia w morzu nie mogą przekroczyć poziomu odpowiadającego wskaźnikowi śmiertelności połowowej wynoszącemu 0,1.
2. Jeżeli istnieją przesłanki, że stan zasobów uległ zmianie lub że obowiązujący wskaźnik śmiertelności połowowej nie umożliwi realizacji celów ustanowionych w art. 4, Komisja może zmienić wartość wskaźnika śmiertelności połowowej na morzu, o którym mowa w ust. 1, poprzez akty delegowane przyjęte zgodnie z art. 26.
3. W przypadku nagłego wybuchu choroby, krytycznie niskich wskaźników przeżywalności łososia po stadium smolt lub innych nieprzewidzianych okoliczności Rada ustala TAC o wartości niższej niż TAC, który wynikałby ze wskaźnika śmiertelności połowowej, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 8

Wykorzystywanie kwoty krajowej przez statki usługowe

Łosoś poławiany w morzu ze statków usługowych jest wliczany do kwoty krajowej.

ROZDZIAŁ V

TECHNICZNE ŚRODKI OCHRONY

Artykuł 9

Środki państw członkowskich na rzecz ochrony słabych stad rzecznych łososia

1. W przypadku rzek bogatych w łososie, które nie osiągnęły 50 % potencjalnej produktywności pod względem smoltów przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, zainteresowane państwa członkowskie ustanawiają nie później niż dwa lata od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie krajowe techniczne środki ochrony.
2. Techniczne środki ochrony, o których mowa w ust. 1, są oparte na wymogach szczególnych dla danej rzeki, aby odpowiednio przyczynić się do osiągnięcia celów i poziomów docelowych ustanowionych w art. 4 i 5. Lokalizacja wspomnianych środków jest oparta na najlepszych dostępnych informacjach dotyczących szlaków migracyjnych łososia w morzu.

Artykuł 10

Środki na rzecz ochrony innych stad rzecznych łososia

Państwa członkowskie mogą ustanawiać w swoich rzekach basenu Morza Bałtyckiego krajowe techniczne środki ochrony w odniesieniu do stad rzecznych łososia nieobjętych art. 9 niniejszego rozporządzenia. Środki te przyczyniają się do osiągnięcia celów i poziomów docelowych ustanowionych w art. 4 i 5.

Artykuł 11

Środki ustanawiane przez Komisję

1. Co trzy lata Komisja ocenia zgodność i skuteczność środków, które państwa członkowskie podjęły zgodnie z art. 9 i 10, w szczególności w przypadkach gdy rzeki bogate w łososie przepływają przez kilka państw członkowskich, na podstawie celów i poziomów docelowych ustanowionych w art. 4 i 5.
2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26, aby w razie potrzeby określić niezbędne techniczne środki ochrony, jeżeli zainteresowane państwa członkowskie nie przyjęły takich środków zgodnie z art. 9 w ustalonym terminie po dacie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.
3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26, aby w razie potrzeby określić niezbędne techniczne środki ochrony, jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 środki państw członkowskich uznano za niezgodne z celami i poziomami docelowymi ustanowionymi w art. 4 i 5 lub uznano, że środki te nie pozwolą osiągnąć wspomnianych celów i poziomów docelowych.

4. Środki przyjęte przez Komisję mają na celu zapewnienie osiągnięcia celów i poziomów docelowych ustanowionych w art. 4 i 5. Z chwilą przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego środki państw członkowskich tracą moc.

ROZDZIAŁ VI WYPUSZCZANIE RYB

Artykuł 12

Zarybianie

1. Zarybianie łososiem można prowadzić wyłącznie w rzece bogatej w łososie. Liczba wypuszczonych smoltów w każdej rzece nie przekracza szacunkowej produktywności pod względem smoltów w odniesieniu do rzeki.
2. Zarybianie prowadzone jest w sposób chroniący różnorodność genetyczną poszczególnych stad rzecznych łososia, z uwzględnieniem istniejących zasobów ryb w rzece, której dotyczy zarybianie, oraz w rzekach z nią sąsiadujących, przy jednoczesnej optymalizacji skutków zarybiania.
3. Komisja może ustanawiać szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu poprzez akty wykonawcze przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

Artykuł 13

Bezpośrednie zarybianie

Bezpośrednie zarybianie rzek potencjalnie bogatych w łososie prowadzi się wyłącznie pod warunkiem, że:

- a) rzeka charakteryzuje się brakiem przeszkód na szlakach migracyjnych, odpowiednią jakością wody oraz siedliskiem odpowiednim dla reprodukcji i wzrostu łososia;
- b) cel bezpośredniego zarybiania polega na wprowadzeniu lub poprawie stanu trwałej i samodzielnej dzikiej populacji łososia;
- c) wprowadzono program monitorowania przed wypuszczeniem i po wypuszczeniu ryb, obejmujący ocenę;
- d) wprowadzono właściwe i odpowiednie środki ochrony i zarządzania, aby umożliwić restytucję samodzielnej populacji łososia w rzece.

Bezpośrednie zarybianie zgodnie z ust. 1 uważa się za środek służący ochronie na potrzeby art. 38 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego.

Artykuł 14

Okres przejściowy

Wypuszczanie łososia nieobjęte art. 12 i 13 można prowadzić przez 7 lat po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie.

ROZDZIAŁ VII KONTROLA I EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Artykuł 15

Związek z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009

Środki kontroli ustanowione w niniejszym rozdziale stosuje się jako środki dodatkowe w stosunku do środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, chyba że w artykułach niniejszego rozdziału przewidziano inaczej.

Artykuł 16

Dzienniki połowowe

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 14 rozporządzenia 1224/2009 kapitanowie statków rybackich Unii Europejskiej o dowolnej długości posiadających upoważnienie do połowów łososia prowadzą dziennik połowowy dla swoich operacji zgodnie z zasadami określonymi w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 17

Uprzednie powiadomienia

Na zasadzie odstępstwa od zdania wprowadzającego art. 17 ust. 1 rozporządzenia 1224/2009 kapitanowie statków rybackich Unii Europejskiej o dowolnej długości zatrzymujących na burcie łososia lub troć wędrowną zgłaszają właściwym organom państwa członkowskiego bandery informacje wymienione w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 1224/2009 bezzwłocznie po zakończeniu operacji połowowej.

Artykuł 18

Upoważnienia do działań szczególnych

1. Statki usługowe muszą posiadać upoważnienie do działań szczególnych w zakresie połowów łososia, wydane zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.
2. Zainteresowane państwa członkowskie włączają upoważnienia do działań szczególnych do wykazu upoważnień do połowów zawartego w elektronicznej bazie danych utworzonej zgodnie z art. 116 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr

1224/2009. Ponadto państwa członkowskie włączają dane dotyczące upoważnień do działań szczególnych do skomputeryzowanego systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 19

Deklaracja połowowa

1. Kapitan statku usługowego wypełnia deklarację połowową zgodnie z załącznikiem III i przedkłada ją właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery statku usługowego do ostatniego dnia każdego miesiąca.
2. Do dnia 15 każdego miesiąca zainteresowane państwa członkowskie wprowadzają informacje podane w deklaracjach połowowych za poprzedni miesiąc do elektronicznej bazy danych utworzonej zgodnie z art. 116 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz do skomputeryzowanego systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Dane elektroniczne oraz deklaracje połowowe przechowuje się przez 3 lata.

Artykuł 20

Inspekcje wyładunków

Zainteresowane państwa członkowskie sprawdzają dokładność informacji podanych w deklaracjach połowowych za pomocą inspekcji wyładunków. Takie inspekcje wyładunków stanowią co najmniej 10 % inspekcji wszystkich wyładunków.

Artykuł 21

Krajowe programy kontroli

Krajowe programy kontroli określone w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 obejmują również co najmniej:

- a) stosowanie technicznych środków ochrony ustanowionych zgodnie z rozdziałem V niniejszego rozporządzenia;
- b) przestrzeganie przepisów dotyczących wykorzystywania kwoty, upoważnień do działań szczególnych oraz deklaracji połowowych przez statki usługowe;
- c) monitorowanie przepisów dotyczących zarybiania i bezpośredniego zarybiania.

ROZDZIAŁ VIII GROMADZENIE DANYCH

Artykuł 22

Na potrzeby gromadzenia danych każda kohorta niedojrzałych łososi we wszystkich rzekach bogatych w łososie może być badana przed smoltyfikacją za pomocą połowu ryb przy użyciu prądu elektrycznego.

ROZDZIAŁ IX DALSZE DZIAŁANIA

Artykuł 23

Sprawozdawczość państw członkowskich

1. W trzecim roku po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie a następnie co trzy lata zainteresowane państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z technicznych środków ochrony przyjętych zgodnie z rozdziałem V oraz z realizacji celów określonych w art. 5.
2. W szóstym roku po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie a następnie co sześć lat zainteresowane państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia oraz z realizacji celów ustanowionych w art. 5. W sprawozdaniach państwa członkowskie zawierają w szczególności następujące informacje:
 - a) rozwój połowów krajowych, w tym udział połowów dokonanych w wodach morskich, wodach przybrzeżnych i rzekach oraz dokonanych przez rybaków zawodowych, przedsiębiorstwa wykorzystujące statki usługowe i innych rybaków rekreacyjnych;
 - b) w przypadku każdej rzeki bogatej w łososie – produkcja osobników w stadium par i smolt oraz najlepsze dostępne szacunki potencjalnej produktywności pod względem smoltów;
 - c) w przypadku każdego dzikiego stada rzeczno-łososiowego – dostępne informacje genetyczne;
 - d) działania podjęte w ramach zarybiania i bezpośredniego zarybiania łososiem;
 - e) realizacja krajowych planów kontroli, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 24

Ocena planu

Na podstawie sprawozdawczości państw członkowskich, o której mowa w art. 23 niniejszego rozporządzenia, oraz na podstawie opinii naukowej Komisja ocenia oddziaływanie środków zarządzania na bałtyckie zasoby łososia oraz na połowy eksploatujące te zasoby, w roku następującym po roku otrzymania sprawozdań państw członkowskich.

ROZDZIAŁ X ZMIANY W ZAŁĄCZNIKACH

Artykuł 25

Zmiany w załącznikach

1. Komisja może zmieniać wykaz rzek bogatych w łososie zamieszczony w załączniku I, aby zaktualizować go zgodnie z najnowszymi informacjami naukowymi, poprzez akty delegowane przyjęte zgodnie z art. 26.
2. Komisja może zmieniać załącznik II oraz III, aby zapewnić skuteczną kontrolę, poprzez akty delegowane przyjęte zgodnie z art. 26.

ROZDZIAŁ XI PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 26

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6, 7, 11 i 25, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6, 7, 11 i 25. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja ta staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w terminie późniejszym wskazanym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 6, 7, 11 i 25 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu 2 miesięcy

od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 27

Odwołanie przekazanych uprawnień

Jeżeli zainteresowane państwa członkowskie nie ustanowiły lub nie opublikowały – w ustalonym terminie – środków określonych w art. 6 lub 11, lub jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 6 ust. 4 lub art. 11 ust. 1 takie środki uznano za nieodpowiednie lub nieskuteczne, Komisja odwołuje uprawnienia przekazane zainteresowanym państwom członkowskim, o których mowa w art. 6 lub 11. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja ta staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w terminie późniejszym wskazanym w tej decyzji.

Artykuł 28

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, utworzony na mocy art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ XII PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia XXX r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Rzeki bogate w lososie w basenie Morza Bałtyckiego

Finlandia

- Simojoki

Finlandia/ Szwecja

- Tornionjoki/Torneälven

Szwecja

- Kalixälven, Råneälven, Piteälven, Åbyälven, Byskeälven, Rickleån, Sävarån, Ume/Vindelälven, Öreälven, Lögdeälven, Emån, Mörrumsån, Ljungan

Estonia

- Pärnu, Kunda, Keila, Vasalemma

Łotwa

- Salaca, Vitrupe, Peterupe, Irbe, Uzava, Saka

Łotwa/Litwa

- Barta/Bartuva

Litwa

- basen Niemna (Žejmiana)

ZAŁACZNIK II

MINIMALNE INFORMACJE NA POTRZEBY UPOWAŻNIENIA DO DZIAŁAŃ SZCZEGÓLNYCH

1. DANE DOTYCZĄCE STATKU

Nazwa statku¹⁷

Państwo bandery

Port rejestracji (nazwa i kod państwa)

Oznaka rybacka

Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (IRCS¹⁸)

2. POSIADACZ UPOWAŻNIENIA, WŁAŚCICIEL I KAPITAN STATKU¹⁹

Imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwa osoby prawnej

3. PARAMETRY STATKU

Moc silnika (kW)²⁰

Pojemność (GT)

Długość całkowita

4. WARUNKI PROWADZENIA POŁOWÓW

1. Data emisji:

2. Okres obowiązywania:

3. Warunki objęte upoważnieniem, w tym, tam gdzie stosowne, gatunki, obszar i narzędzie połowowe:

¹⁷ W przypadku statków posiadających nazwę.
¹⁸ Dla statków, dla których wymagany jest IRCS.
¹⁹ Należy podać w przypadku każdej osoby, jeżeli dotyczy.
²⁰ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2930/86.

ZAŁĄCZNIK III

DEKLARACJE POŁOWOWE

Każde zainteresowane państwo członkowskie wydaje swoim statkom usługowym urzędowy formularz, który należy wypełniać jako deklarację połowową. Formularz ten zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) numer referencyjny upoważnienia do działań szczególnych wydane zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia;
- b) imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę osoby prawnej posiadającej upoważnienie do działań szczególnych wydane zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia;
- c) Imię i nazwisko oraz podpis kapitana statku usługowego;
- d) datę i godzinę wyjścia z portu i przybycia do portu oraz czas trwania rejsu połowowego;
- e) miejsce i godzinę wyładunku w podziale na rejsy połowowe;
- f) narzędzia wykorzystywane w operacjach połowowych;
- g) ilości wyładowanych ryb w podziale na gatunki i rejsy połowowe;
- h) ilości odrzuconych ryb w podziale na gatunki i rejsy połowowe;
- i) obszar połowów w podziale na rejsy połowowe wyrażony jako prostokąty statystyczne ICES.